

A BÉCSI HADITANÁCS OLTALOMLEVELE DEBRECZENI KALMÁROK RÉSZÉRE. 1685.

Pénzökkel-fejökkel egyformán játszó tizenhetedik századbeli vakmerő debreczeni kalmárok közül való ez a három is, akik az alább olvasható oltalomlevelet kapták a bécsi legfelsőbb haditanácstól a török ellen folytatott felszabadító nagy hadjáratok idejében. Név szerint SZIKSZAI KIS PÉTER, SOLNAY (Zolnay) JÁNOS és BOROG MIHÁLY. Különösen Szikszai Kis Péter uram dicsekedhetett a maga korában ezzel a nélkülözhetetlen kalmári virtussal, amint ezt már egyszer róla megírák. Élete veszélyeztetésével kétszer kémlelte ki a török tábort. Károly lotharingi herczeg ajánlatára Ő Felsőge ezért nemességgel és Biharban több pusztával jutalmazta meg a derék bátor debreczeni tőserét. A haditanács oltalomlevele így hangzik:

„Sacrae Caesareae Regiaeque Hungariae et Bohemiae Maiestatis Domini Nostri clementissimi nomine Vniuersis et singulis cuiuscunque Status, gradus ordinis Dignitatis, Conditionis, aut praeeminentiae existentibus, tam Ecclesiasticis, quam Saecularibus Magistratibus, item Urbium, oppidorum, aliorumque quorumvis Locorum et Communitatum Rectoribus et Magistris, nec non portuum, pontium, et passuum Custodibus, tum etiam praelibatae Maiestatis militaribus, officialibus, caeterisque, gregariis, tam Equestris, quam Pedestris ordinis militibus, et alys quibusvis, qui praesentibus requisiti fuerint hisce benevole significandum Praesentium Exhibitores tres Incolas Debreczinenses. Petrum Kis SIXAY, Ioannem SOLNAY, et Michaellem BOROG hinc Debreczinum proficisci, et inde cum certo numero boum, ni Suae Caesareae Regiaeque Maiestatis seruitium collectorum rursus in has partes redire. Quibus et ubique Locorum securus et Liber transitus obvenire possit, omnes et singuli praecensiti, cuiuscunque Conditionis aut Dignitatis sint, benevole requiruntur: militibus, subditisque vero praefatae suae Maiestatis nomine serio in iungitur, ac demandatur, quatenus praememoratos tres Debreczinenses una cum Socijs adiunctis, equis, sarcinis curribus, et rebus penes se habitis, praesertim autem eum Bobus adducendis in reditu non solum ubique Locorum et passuum securum et Liberum transitum absque villo impedimento permittere, sed etiam Eosdem omnibus benevolentiae et humanitatis officijs prosequi, nec non necessitate ita postulante, et ubi requisiti fuerint, de salvo Conductu, Comitiva sufficiente, alysque rebus prosequendo itineri idoneis prospicere velint ac Debeant. Executuri in hoc Sacrae Caesareae Regiaeque Maiestatis seriam ac

omnimodam voluntatem atque mandatum. In cuius rei fidem hae Litterae patentes Sigillo Caesareo sunt munitae ac corroboratae. Dabantur Viennae Die 11. Martij Anno 1685.

(P. H.)

Ex Consilio Bellico
Die et Anno ut supra
Christophorus Dorsch mpr.
Joannes Adamus Wober npr.

Összehajtott nagy ivalakú, papir. — Ostyába nyomott pecséttel.

Kivül: Más kézzel írva. Az Hadi tanácstul adott Passualis Levél, melynél fogva Szikszai Kis Péter, Solnai János és Borog Mihalj Debreczenbül Marhákat szabadon hajthassanak és egyebet is Bécsbe Szállitassanak. De Anno 1685.

(Éredetije az én birtokomban.)

Közli: ZOLTAI LAJOS.